

31993L0076

L 237/28

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

22.9.1993.

PADOMES DIREKTĪVA 93/76/EEK**(1993. gada 13. septembris)****par oglekļa dioksīda emisiju samazināšanu, uzlabojot enerģijas izmantošanas efektivitāti (SAVE)**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 130.s un 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā Padome 1986. gada 16. septembra rezolūcijā ⁽⁴⁾ izvirzījusi jaunus Kopienas enerģijas politikas mērķus 1995. gadam, kā arī uzdevumus dalībvalstu politikas konverģencei;

tā kā 1990. gada 29. oktobrī Vides aizsardzības un enerģētikas ministru padome, pieņemot, ka citas attīstītās valstis, tāpat kā Kopiena un dalībvalstis, uzņemsies līdzīgas saistības un, atzīstot uzdevumus, ko daudzas dalībvalstis līdz dažādiem termiņiem izvirzījušas attiecībā uz emisijas stabilizēšanu vai samazināšanu, vienojušies par rīcību, kas vērsta uz to, lai Kopienas summāro oglekļa dioksīda emisiju līdz 2000. gadam stabilizētu 1990. gada līmenī; tā kā panākta arī vienošanās par to, ka dalībvalstis, kas patērē relatīvi maz enerģijas, un tāpēc tajās uz vienu iedzīvotāju vai citādi izteiktā emisija ir maza, var noteikt to ekonomiskajai un sociālajai attīstībai atbilstīgus lielākos paredzamos oglekļa dioksīda emisijas daudzumus un/vai stratēģijas, vienlaikus paaugstinot savas ekonomiskās darbības enerģijas izmantošanas efektivitāti;

tā kā Padome ar Lēmumu 91/565/EEK ⁽⁵⁾ pieņēmusi SAVE programmu, kas vērsta uz enerģijas izmantošanas efektivitātes paaugstināšanas veicināšanu Kopienā;

tā kā Līguma 130.r punktā noteikts, ka Kopienas rīcības mērķis attiecībā uz vidi ir nodrošināt pārdomātu un racionālu dabas resursu izmantošanu; tā kā pie šādām dabas bagātībām pieder tādi

svarīgi enerģijas avoti kā naftas produkti, dabasgāze un cietais kurināmais, kas vienlaikus ir arī galvenie oglekļa dioksīda emisijas avoti;

tā kā Līgumā citur nav dotas pilnvaras, kas vajadzīgas likumdošanai jautājumos, kuri saistīti ar šajā direktīvā noteiktajām programmām, būtu jāatsaucas arī uz Līguma 235. pantu;

tā kā Kopienā dzīvojamais un terciārais sektors izmanto gandrīz 40 % no kopējā enerģijas patēriņa, turklāt tas paplašinās, ar ko saistīta enerģijas patēriņa palielināšanās, un šā iemesla dēļ arī oglekļa dioksīda emisijas pieauguma tendence;

tā kā šī direktīva vērsta uz vides kvalitātes saglabāšanu, kā arī pārdomātu un racionālu dabas bagātību izmantošanu, bet šie jautājumi ir Kopienas neekskluzīvā kompetencē;

tā kā oglekļa dioksīda emisijas samazināšanai un enerģijas racionālas izmantošanas veicināšanai vajadzīga visu dalībvalstu kopīga rīcība, kas nozīmē Kopienas līmeņa pasākumus;

tā kā saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstīm jānosaka pasākumi, ņemot vērā enerģijas izmantošanas efektivitātes un rentabilitātes paaugstināšanas iespējas, tehnisko iespējamību, kā arī ietekmi uz vidi;

tā kā objektīva informācija par ēku enerģijas izmantošanas efektivitāti un energosertificēšana uzlabos nekustamā īpašuma tirgus caurskatāmību un veicinās investīcijas enerģijas taupīšanai;

tā kā iedzīvotājiem noteiktie maksājumi par patērēto siltumenerģiju, gaisa kondicionēšanu un karsto ūdeni pēc to faktiskā patēriņa pietiekamā apjomā veicinās enerģijas taupīšanu dzīvojamajā sektorā; tā kā būtu vēlami, lai šādu ēku iemītnieki varētu paši regulēt patērētās siltumenerģijas, kā arī aukstā un karstā ūdens daudzumu; tā kā Kopienas pieņemtie ieteikumi un rezolūcijas attiecībā uz norēķiniem par patērēto siltumenerģiju un karsto ūdeni ⁽⁶⁾ ieviestas tikai divās dalībvalstīs; tā kā joprojām ievērojama daļa maksājumu par patērēto siltumenerģiju, gaisa kondicionēšanu un karsto ūdeni tiek noteikta pēc citiem faktoriem, nevis to faktiskā patēriņa;

⁽¹⁾ OV C 179, 16.7.1992., 8. lpp.

⁽²⁾ OV C 176, 28.6.1993.

⁽³⁾ OV C 19, 25.1.1993., 134. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 241, 25.9.1986., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 307, 8.11.1991., 34. lpp.

⁽⁶⁾ Ieteikums 76/493/EEK (OV L 140, 28.5.1976., 12. lpp.).

Ieteikums 77/712/EEK (OV L 295, 18.11.1977., 1. lpp.).

1980. gada 9. jūnija Rezolūcija (OV C 149, 18.6.1980., 3. lpp.).

1985. gada 15. janvāra Rezolūcija (OV C 20, 22.1.1985., 1. lpp.).

tā kā investīciju veicināšanai enerģijas taupībai valsts sektorā vajadzīgi jauni finansiālā atbalsta paņēmieni; tā kā tāpēc dalībvalstīm vajadzētu atļaut trešās personas līdzfinansējumu un pilnībā izmantot tā iespējas;

tā kā ēkām būs ietekme uz enerģijas ilgtermiņa patēriņu; tā kā tāpēc jaunbūvējamām ēkām būtu vajadzīga efektīva, vietējiem klimatiskajiem apstākļiem atbilstīga siltumizolācija; tā kā tas attiecas arī uz valsts iestāžu ēkām, kur valsts iestādes varētu būt paraugs, kā risināmi ar vides aizsardzību un enerģijas efektīvu izmantošanu saistītie jautājumi;

tā kā regulāra apkures katlu apkope nodrošina to pareizu ekspluatāciju, kas atbilst tehniskajiem noteikumiem, kuru darbība tāpēc ir optimāla gan no vides aizsardzības, gan enerģijas izmantošanas viedokļa;

tā kā rūpniecības uzņēmumi savu ekonomisko mērķu sasniegšanai visumā ir ieinteresēti efektīvākā enerģijas izmantošanā; tā kā plašāk būtu jāievieš enerģijas bilances, jo īpaši uzņēmumos, kam ir liels enerģijas patēriņš, tādējādi ievērojami paaugstinot sektora enerģijas izmantošanas efektivitāti;

tā kā enerģijas izmantošanas efektivitātes paaugstināšanās visos Kopienas reģionos nostiprinās Kopienas ekonomisko un sociālo kohēziju, kas noteikta Līguma 130.a pantā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šīs direktīvas mērķis ir palīdzēt dalībvalstīm ierobežot oglekļa dioksīda emisiju, paaugstinot enerģijas izmantošanas efektivitāti, šim nolūkam īpaši izstrādājot un īstenojot programmas šādās jomās:

- ēku energosertificēšana,
- maksas noteikšana par siltumenerģiju, gaisa kondicionēšanu un karsto ūdeni pēc faktiskā patēriņa,
- trešās personas līdzfinansējuma piesaistīšana enerģijas izmantošanas efektivitātes paaugstināšanai sabiedriskajā sektorā,
- jaunu celtnu siltumizolācija,
- regulāras apkures katlu pārbaudes,
- enerģijas bilances uzņēmumos ar lielu enerģijas patēriņu.

Programmās var izmantot normatīvos aktus, ekonomiskus un administratīvus līdzekļus, informēšanas un izglītošanas pasākumus, kā arī brīvprātīgas saistības, kuru ietekme ir kvantitatīvi objektīvi novērtējama.

2. pants

Dalībvalstis izstrādā un īsteno ēku energosertificēšanas programmas. Ēku energosertificēšanā nosaka to enerģijas izmantošanas raksturlielumus, un šī informācija par ēku enerģijas izmantošanas efektivitāti jāsaņem to nākamajiem lietotājiem.

Vajadzības gadījumā sertifikācijā var paredzēt arī variantus šo enerģijas izmantošanas raksturlielumu uzlabošanai.

3. pants

Dalībvalstis izstrādā un īsteno programmas, lai maksājumus par patērēto siltumenerģiju, gaisa kondicionēšanu un karsto ūdeni samērīgi noteiktu pēc to faktiskā patēriņa. Šīs programmas nodrošina, lai maksa par šiem pakalpojumiem ēkā vai ēkas daļā tiktu sadalīta atbilstīgi katra iedzīvotāja patērētajam siltumenerģijas, aukstā un karstā ūdens daudzumam. Tas attiecas uz ēkām vai ēku daļām ar kopēju apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu vai kopēju sadzīves vajadzībām izmantojamā karstā ūdens padevi. Šādu ēku iemītniekiem būtu jārada iespējas pašiem regulēt savu siltumenerģijas, kā arī aukstā un karstā ūdens patēriņu.

4. pants

Dalībvalstis izstrādā un īsteno programmas trešās personas līdzfinansējumam enerģijas izmantošanas efektivitātes paaugstināšanai valsts sektorā.

Šajā direktīvā "trešās personas līdzfinansējums" nozīmē bilances sastādīšanas, iekārtu uzstādīšanas, ekspluatācijas, regulēšanas pakalpojumus un finanšu pakalpojumus investīcijām enerģijas izmantošanas efektivitātes paaugstināšanai, kuru atmaksāšanos pilnībā vai daļēji nosaka ietaupītā enerģija.

5. pants

Dalībvalstis izstrādā un īsteno ilgtermiņa programmas jauncelāmo ēku efektīvai siltumizolācijai saskaņā ar dalībvalstu noteiktiem standartiem, ņemot vērā klimatiskos apstākļus vai klimata zonas, kā arī paredzēto ēku izmantošanas veidu.

6. pants

Dalībvalstis izstrādā un īsteno programmas siltuma iekārtu regulārām pārbaudēm, kuru nominālā jauda pārsniedz 15 kW, lai nodrošinātu to ekspluatācijas apstākļu uzlabošanu no enerģijas patēriņa un oglekļa dioksīda emisijas viedokļa.

7. pants

Dalībvalstis izstrādā un īsteno programmas regulārai enerģijas bilances sastādīšanai rūpniecības uzņēmumos, kam ir liels enerģijas patēriņš, lai uzlabotu enerģijas izmantošanas efektivitāti un ierobežotu oglekļa dioksīda emisiju, un tās var noteikt līdzīgus pasākumus arī citiem uzņēmumiem, kam ir liels enerģijas patēriņš.

8. pants

Dalībvalstis nosaka 1. līdz 7. pantā minēto programmu darbības jomu, ņemot vērā enerģijas izmantošanas efektivitātes un rentabilitātes paaugstināšanas iespējas, tehnisko iespējamību, kā arī ietekmi uz vidi.

9. pants

Dalībvalstis reizi divos gados iesniedz Komisijai pārskatu par to pasākumu īstenošanas rezultātiem, kas iegūti šajā direktīvā noteiktajās programmās. Tajā tās informē Komisiju par savu pasākumu kompleksa izvēlētajiem variantiem. Papildus pēc pieprasījuma tās iesniedz arī programmu satura pamatojumu, ņemot vērā 8. panta noteikumus.

Dalībvalstu pārskatus Komisijai palīdz izskatīt Lēmumā 91/565/EEK minētā konsultatīvā komiteja, ievērojot procedūru, kas norādīta minētā lēmuma 6. pantā.

10. pants

1. Dalībvalstīs iespējami drīz, bet ne vēlāk kā līdz 1994. gada 31. decembrim stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kā arī citi 1. pantā minēti pasākumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstīm jāpieņem visi šīs direktīvas mērķu sasniegšanai nepieciešamie tiesību akti.

Kad dalībvalstis šim nolūkam pieņem šādus normatīvus un administratīvus aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces. Tas attiecas arī uz programmām, tās transponējot citā veidā.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savus tiesību aktus un/vai citus 1. pantā minētos pasākumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

11. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1993. gada 13. septembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
Ph. MAYSTADT